

Szerkesztőség:

Rimaszombatban, Erzsébet-tér
9 szám. Ide intézendő a lap
szellemi részét érdeklő min-
den közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem foga-
dunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő: **KOMÁROMY ISTVÁN.**

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Erzsébet-tér 9.
sz. alatt a könyvnyomdában.
Ide intézendők a kiadóhivatalt
illető előfizetés, hirdetésny,
nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata 15 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 50 fillér

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

Október 6.

Évről évre felelevenednek e nap bús emlékei. Hiába erőlködnek bizonyos körök, nem tudnak olyan sűrű fátyolt borítani a multra, hogy elrejtse szemünk elől azokat a koporsókat, melyekbe egykor a nemzeti törekvéseket eltemetni vélték. A nemzet millióinak szívében megcsendül október 6. iki harangzó s hangjára felébrednek a szunnyadó érzések, életre kél a hazafiúi bánat, a lélek megtelik keserűséggel s míg az emlékezet fátyla fényénél bejárja a hős vértől pirosult nagy temetőt: új erőt és lelkesedést nyer arra a küzdelemre, mely a nemzetre vár, hogy megvalósítsa azokat az ideálokat, melyekért annyi nemes életnek kellett kialudni.

Sokszor történtek már kísérletek arra, hogy október 6. át a törvényhozás ünnepnappá avassa. De a kísérletek mindannyiszor hiábavalók voltak, mert a fennálló viszonyok nem engedték meg azt, hogy a magyar nemzet oly emlékeknek szenteljen ünnepet, melyekre azok gondolnak a legnagyobb elienszenyvel, a kik előidéztek.

Minő ellentét! Egyik oldalon milliók szívében egy érzés, egy akarat, a másikon bosszúság és harag. És ez a két ellentétes érzés nem olvad össze soha . . .

A hazafias lélek megsajdul mikor ezeket az ellentéteket látja. Ime eljött október 6. ika is, de a helyett, hogy a fájdalom emléke e nagy napján egy közös érzelemben mindnyájan összeforranánk, azt kell tapasztalunk, hogy még a magyar anyák szülőitei között is vannak olyanok, kik tüntető jó kedvvel keresik azt a fátyolt, melylyel az aradi sírokat szeretnék örökre eltakarni. És el fog jönni március 15. ike is, a szabadság nagy napja, melyen minden magyar szívében a lelkesedés tüze által felgyújtott oltárnak kellene lángolnia, de fájdalom, mint eddig, akkor is majd azt fogjuk tapasztalni, hogy akkor, mikor a nemzet milliói örülnek, feles számmal

akadnak olyanok, a kiket az a hazafias öröm bosszant

Az ellentétek eme hullámzása meg van egy félszázad óta, s meg lesz még ki tudja meddig.

De ne is törekedjünk arra, hogy október 6. ika hivatalos ünneppé deklaráltassék. A megparancsolt gyász nem gyász, a mint nem igazi ünnep az az ünnep sem, mely nem az osztatlan nemzeti akarattól eredt. Sokkal szebb, sokkal nemesebb a nemzeti érzelmeknek önkéntes megnyilvánulása, mely október 6. án a fájdalomnak, március 15. én a hazafias örömnél hangját csalja ajkainkra. Sokkal szebb, sokkal nemesebb, mert a gyász nem ocsorított, a munkaszünet nem mondva csinált, hanem annyira egyéni, annyira szívből eredő, hogy a mit egyesek éreznek, azt érzik a milliók, s a mit milliók együttesen érznek, ugyanazt érzi minden magyar ember egyénileg is. Ezek az érzelmek évről-évre folyton gyarapodó áramlatot képeznek s eljön az idő, mikor nem lesz szükség arra, hogy e nagy napok megünnepléséről a törvényhozás gondoskodjék; kitörülhetetlen betűkkel lesznek azok beírva abba az örök kalendáriumba, a melynek neve a magyar szív.

És hogy ez így legyen, arról gondoskodik a hazafias szellemű magyar tanítói és tanári kar, mely nemesak tudományt, hanem örökbecsű érzelmeket is igyekszik csepegtetni az új nemzedék szívébe. Ünnepelnek az önképzőkörök, s míg szavalatokban, felolvasásokban felelevenítik az apák nevéhez fűződő dicső emlékeket: szent lelkesedéssel tesznek fogadást arra, hogy majd a közelet nagy feladatai között is hívek maradnak ama törekvésekhez, melyeknek végső eredménye a nemzet boldogulása. Ez érzelmeknek őszinte igazsága fölöslegessé tesz minden hivatalos intézkedést arra, hogy október 6. ika nemzeti ünneppé nyilvánítottassék. Nemzeti gyásznap ez ma is, s még inkább azzá lesz a jövőben, minden paragrafus nélkül.

TÁRCZA.

A golgota.

Reám is mosolygott a szerelem csillaga! Ragyogása betöltötte egész életemet, munkakedvet adott. — És a fényes csillag lelkeim egéről lehullt. És jött a sötét, a világtalan éjszaka

Nincs semmi nesz, özvegyi hajlékban a boldogság zaját a siri némaság váltotta fel.

Az óra, az idők kereké halkán ketyeg — Lelkem az emlékezet! — Egészen a tied!

En édes feleségem, — te nem haltál meg. Az én nagy szerelmem az enyészett felett is uralkodik!

Itt vagy te mindig, e csendes némaság között — én velem!

Te vigasztalsz, — te adsz erőt, hordozni tovább a keresztet.

A te kezéd sima, gyöngéd érintését érzem forró, kábult agyamon, mely elüzi rémes gondolataim s megszünteti a mérhetlen távolságot, mely ezen és a más világ között fenn áll!

Ha felkelek munkaasztalomtól, a te szellemed az én gyöngé karomba kapaszkodik, megállunk minden butordarabnál, melyhez édes emlékek fűznek.

Es mi ketten — a te szellemed és én, elmerengünk a múltak emlékein.

Lelki szemünk előtt elvonul a sok színes, aranyos kép!

A sötét zöld . . . a zugó fenyvesek hazájában, hol téged, mint a havasi rózsát, keblemre zártalak — mint ifjú szerelmesek — egymást kézen fogva, gyönyörködünk a fennsíkban, ahonnét — közel a felhőkhöz — belátjuk az egész országot, a hallgatag havasokat, a végtelen rónát, melyet a mi végtelen szerelmünk benépesít!

Azután megcsendül a fenyves végén a templom ezüst csengésű harangja. — Az oltáron a gyertyák ki-gyulnak, tele van szórva a szent hely millió virággal és mi — letérdelve, újra elrebegjük a „holtomiglan“-t . . .

Azután jön a boldog élet, amikor az óra megállott, nem indítottuk el. — Az idő a boldogság pillanata volt. Szenvedtünk együtt boldogságunkért! — Gyermekünk jövője volt minden örömünk. És jöttek a kis unokák. — A másodvirágzás.

Az ártatlan kis angyalok között, lelkünk ifjúsága megmaradt.

A boldogság között nem vettük észre az enyészett angyalát!

Lelked elrepült ártatlan unokáid körébe, távol az én szerelmes lelkemtől.

Nem engedett a kegyetlen végzet semmi kegyelmet! — Nem adatott meg nekem a megnyugvás, hogy dobogó szívemre hajthatad volna le fáradt fejedet, hogy hű szívem dobogása lett volna elszállott lelkedért — az igazi imádság.

Azóta folyton imádkozom!
Imádkozva hoztam haza messze földről drága poraidat, ahol oly boldog voltál. — A szomorú éjszakán, a csendben, — a kihalt országuton lépésben vezettem a kocsit, hogy utolsó utad is — édes legyen!

Haldoklott a természet is! . . . A sárguló őszi levelek zörögtek a hideg szélben, csak a mi végtelen szerelmünk élt! — A te édes éneked zugott minden erdőn, minden mezőn . . . az édes „kaszáscsillag“, a kedves „hajnalcsillag“ fent ragyogott az égen.

Fent ragyog most — és mindörökké!
Te égi szelem! . . . te adsz nekem vigaszt! Te vagy az örökké valóság, a halhatatlanság! Te vagy az élet! Te örökké élni fogsz, míg az utolsó emberi szív tragédiája érezni és dobogni fog.

Zahonyi János.

A fényűző.

Valamikor régen, Monchou és Pfennig együtt működtek Párisnak valamelyik külvárosi negyedében és ebben az időben ócskaságok vételéből és eladásából tengeték napjaikat. A sors kedvezéséből kifolyólag Monchounak sikerült az örökös csereberéből vagyonra szert tennie,

Vármegyei közgyűlés.

A vármegye közönsége folyó hó 3. án népesnek ígérkező, de bizony gyéren látogatott gyűlést tartott. Sajnosan tapasztaljuk, hogy rendszeresen akkor szoktak megyebizottsági tagjaink teljes számban befáradni, ha választás van, vagy pedig valamely politikai kérdésben kell állást foglalni; ellenben ha valami közérdekről van szó, akkor már valami kedvetlenséget és érdektelenséget kell észlelnünk. Pedig a mostani gyűlésen szönyegen levő ügyek nagyon is megérdemelték volna a nagyobb érdeklődést.

Az előzőleg kiadott tárgysorozat szerint a Dobsinapoprádi és Rimaszombat-cserepesi vasut-vonal kiépítésének kérdése volt napirendre tűzve. Gyűlés előtt az állandó választmány ülésezett délelőtt 10 órakor, ennek utánna pedig 11 órakor ültek össze a megyebizottsági tagok a rendkívüli közgyűlésre.

Az állandó választmányban, valamint a közgyűlésen is Fáy Gyula főispán elnökölt, ki megszokott tapintattal és nyomatékos észrevételeivel vezette a gyűlés menetét. Először a Dobsinapoprádi vonal kérdése került szóba. Lukács Géza vármegyei főjegyző olvasta fel a sajtómenti érdekeltségnek Balás püspök mint elnök, Szontagh országgyűlési képviselő társelnök és Szankovics jegyző által beadott rövid előterjesztését, melyben a vármegye közönségét e fontos ügy támogatására kéri fel. A kérdéshez többen hozzá szóltak és pedig az elnök főispán, Bornemisza alispán, Hámos László, Hevessy Bertalan, Máriaassy Andor, Szentiványi Árpád és Szontagh Andor megyebizottsági tagok. A felszólalók — közöttük különösen Szontagh Andor képviselő, ki ez ügyvel behatódottan foglalkozik mint az érdekeltség társelnöke — ugy hadászati, mint ipar-kereskedelmi és turisztikai tekintetből igen nagy fontosságot tulajdonítanak annak, hogy e vonal mielőbb kiépítettessék és pedig már a meglévő Bánréve dobsinai vonal is elsőrangúvá tétessék. Magyarországnak, mely éjszak-nyugat Európával összeköti, ma egyedüli vonala a Budapest-ruttkai vonal, mely jelenlegi állapotában nem képes a nagy forgalmat lebonyolítani, még egy vágányt pedig nem lehet építeni a nagy természeti akadályok következtében. Ez az egyedüli vonal, melyen a Porosz nagy kőszénbányákat megközelíthetjük, s egymagában nem képes a szállításokat eszközölni, mit a múlt évben keserűen tapasztaltunk. Kétségtelenül kell tehát még egy másik vonalat építeni, melyre egyedül a Bánréve dobsinai vonal meghosszabbítása van praedestinálva.

Nemcsak megyei érdek, de országos érdek sürgeti tehát e vonal kiépítését. A közgyűlés elhatározta, hogy

ellenben Pfennig tovább is szegény maradt, mint a templom egere. Monchou ügyes volt, Pfennig ügyefogyott és így történt, hogy míg az előbbi mindjobban gyümölcsöztette vagyonkáját, a másik egyre nagyobb nyomorban tengődött. Végre is elváltak útjaik. Monchouból tekintélyes, dús gazdag ur lett, míg a szegény kis Pfennig bizony rongyos ruhákban szaladgált naphosszat.

Végre egyszer, hosszú esztendő után, a nagyon gazdag ember találkozott a nagyon szegénynyel és mert Monchounak alapjában romlatlan volt a szíve és jó, azért így szólt a rongyos barátjához:

— Tudod mit öregem? Gyere el hozzám holnap ebédre. Minden czeremónia mellőzésével bizalmasan elbeszélgethetünk majd. Eljössz?

A szegény embert igen meghatotta a gazdagnak szívélyessége és meghatottan ígérte meg, hogy meg fog jelenni. Aztán egész nap nem nyelt le egyetlen falatot se többé, hogy másnapon annál jobb étvágygyal pusztítsa majd a Monchou asztalára kerülő étkeket.

Pfennig, amikor következő nap reggelén felébredt, egy ideig még azon tanakodott, felkeresse-e gazdag barátját, vagy sem. A látogatástól tulajdonképpen csak az tartotta vissza, hogy nem volt elegendős fekete ruhája, amelyet magára ölthetne az ünnepélyes alkalomra és nem volt laktópánkája sem, hanem csak egyetlen pár ormótlan, nagy cipője, az is sáros, csatakos. De eszébe jutott, mit mondott Monchou: hogy minden czeremóniát mellőzni akar és ez a körülmény végre is eldöntötte a szegény ördögnek a töprengését. Meg még valami: nagyon éhes volt, a látogatás pedig pompás ebéddel kecsegtette.

Hát elment, még pedig így, „amint volt“. Öltözéke ragyogó volt, vagy legalább is fényes, a hosszas használat folytán. Nadrágjára virágokat himzett az oda fröcsent sár. Valamikor kemény kúrtó kalapját régen puhává paskolta az eső. De hát ez mind mellékes. A jelszó volt: czeremónia nélkül.

Monchou így is kitűnően fogadta vendégét, taláncsak azért, mert a mikor a kis Pfennigre nézett, mindig újabb alkalmat szolgáltatott a meggazdagodott embernek arra, hogy mostani helyzetét összehasonlítsa a régivel és annak minden nyomorúságával. De egy szóval, Monchou ur örült

ezen érdekeket és szempontokat felöllel indokolt, terjedelmes felirathat kéri fel a kereskedelmi kormányt, melyben kifejezést kíván adni annak is, hogy ha az érdekeltség maga erejéből nem képes e vonalat kiépíteni, úgy országos érdekből az államnak kell azt támogatni. — A kérelem támogatása céljából a vármegya főispánjának vezetése alatt egy 100 tagú küldöttséggel járul a miniszter elé folyó hó 28-án.

Ezután a Rimaszombat—cserepesi vasut kérdésének tárgyalására tért a bizottság. A mily szép és lelkes megerben haladt az előbbeni kérdés tárgyalása, e vonal építésének kérdésénél már szenvedélyes felfokozásokat észleltünk.

Molnár József, mint az érdekeltség elnöke nyújtott be egy terjedelmes jelentést, mely az egész vonal történetét és fontosságát fejtegette. A jelentés — melyet szintén **Lukács** főjegyző olvasott fel — vége felé erősen kel ki az osztrák körjegyző: **Gaál Vilmos** ellen, ki igyekszik e vonal kiépítését megakadályozni. Az első szó **Bornemissa** alispán ajkáról hangzott el, ki bejelenti, hogy csak pár napja ejtett meg e vonalnak közigazgatási bejárása, melyen a vármegye képviselőjében ő volt jelen, s ezen alkalommal a már megtévesztett lakosságot sikerült megnyernie ez eszmének és a helyszínen meg is ígérték mindent. Tárgyalás után azonban a körjegyző közléseinek képviselőtestületi közgyűléseket tartott és sikerült a népet ismét a régi ellenszenv állapotba visszaterelni. Ugy a jegyzőkönyveket, valamint a jegyző által beadott jelentést nyomban felolvasták, s abból kint, hogy az osztrák kör közlése ellen vannak e vonalnak és inkább a főleki bekapcsolást óhajtják. Egy piros irónnal karmolt tervet is terjesztettek be, hogy mi módon gondolják ők e vonalat falusi észszel kiépíteni.

Általános felháborodást keltett e fordulat és indokolatlan ellenszenv, különösen akkor, midőn Rimaszombat város nagy költséggel már a nyomjelzést is megajtette és a közigazgatási bejárás is megtörtént.

Szentiványi Árpád, **Hevessy Bertalan**, **Molnár József** és dr. **Kovács László** rimaszombati polgármester felszólalásai után a közgyűlés elhatározta, hogy a képviselőtestületi közgyűlési határozatokat, mint a melyek alaki tekintetből kifogás alá esnek, és még jogerőre nem emelkedtek, elutasítja, a képviselőtestületet új határozat hozatalra utasítja, alispánját pedig a betérjesztendő határozatoknak eselleg kölcsönkönyveknek — ha azok a kívánalmaknak megfelelnek — záradékolására felhatalmazza.

Egyidejűleg **Szentiványi**, kinek felszólalásához **Hevessy Bertalan** is csatlakozik, ajánlja e kérdést az alispán figyelmébe és felkéri, hogy hasson oda, miszerint **Gaál Vilmos** körjegyzőnek megmagyarázhatlan viselkedésének és magatartásának gát vettessek. Ezen felszólalás alapján a közgyűlés az izgató jegyzőt jegyzőkönyvi megrovásban rendeli részesíteni.

Mi részünkről szintén elitélendőleg említjük fel e közgyűlési jegyzőnek viselkedését, kit megférhetlen természeté miatt már a közgyűlési és körjegyzői egyesület is kizárt kebeléből és bizonyos gyengeséget látunk abban, hogy felettes hatósága nem int le határozottan a vidék és nép érdeke ellen dolgozó férfit.

Még egy tárgya volt a gyűlésnek, néh. **Latinák** Rudolfnak a vármegyei múzeum egyesület részére tett hagyománya — Az elnöklő főispán azon indítványára azonban hogy az elhunyt oly neves férfi volt, ki megérdemli, hogy emlékével a rendes és népesebb közgyűlés foglalkozzon — ezen tárgyat a legközelebbi közgyűlésre halasztották.

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtották avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni sziveskedjenek. Tisztelettel a „GÖMÖR-KISHONT“ kiadóhivatala

a látogatásnak, még eselédése előtt sem szegyelte a szegény barátját. Nyíltan tegeződtek, aztán pedig a gazdag ember karon fogta Pfenniget. Körülvezette a pompás palotában, hogy kellőképen megbámultassa vele az ott kifejtett vakító fénytűzést.

Először is az elsőszobát mutatta meg neki. — Mindez csupa márvány, öregem. Igazi márvány, nem ám valami mázolt utánzat. A kövezet is igazi kövezet, a néger pedig, aki a bejáratot őrzi, igazi néger. — Az se mázolt utánzat?

— Bztosítlak, hogy nem. De gyerünk tovább. Látod ezt a lépcsőházat? Nagyon érdekes alkotás. A lépcsőnek mindenik fokába egy egy dombormű van belillesztve és minden egyes dombormű életnek más-más szakából rögzít meg jeleneteket, úgy hogy ez a lépcsőzet, egészen véve, kőbe faragott történeti érdekű életnek. A legalsóbb fok azt a jelenetet ábrázolja, hogyan kötöttem az első üzletet. . . Tudod, amikor mint konkurens vetélkedtünk egy árverésen. Végre is a zsebedből kiloptam a pénzedet és így pénz nélkül nem licitálhattál tovább. Potom áron jutottam egy pohárszékhez, amelyet másnap jó áron adtam el.

— És mi történt a pénzzel? — Mellekés. Később, mint az üzletársad befektettem a közös üzletünkbe. Nézd, a második fok azt a jelenetet ábrázolja, hogyan dobtalak ki az üzletből és hogyan lettem én az egyedüli tulajdonos, és így tovább. A következő dombormű már az első uzsoraüzletemet ábrázolja. Nézz végig a lépcsőkön és akkor az első emelet utolsó fokánál meglátod azt a dicső jelenetet, hogyan fogadta barátod ebben a palotában a velszi herezeget. No, mit szólna hozzá?

— Gyönyörű, — felelte fenhargon Pfennig, magában pedig ezt gondolta: „Jó, jó, azért a további lépcsőfokok mégis a padlásra vezetnek. Te is még padlás-szobában fejezed be napjaidat.“

Monchou pedig nyájasan invitálta vendégét tovább: — Gyere most át a képtámba. Látod ezt az igazi Tizián képet? Ezt Rafael festette. Ezt a gyönyörű Bouzereau-képet pedig Bonat készítette. Köröskörül ezek a márványszobrok az én vétkeimet allegorizálják. . .

A király nevenapját f. hó 4 én városunkban is szokásos módon ünnepelték. Középületeinkre kitűzték a nemzeti lobogót, s e napon az állami tanintézetekben szünetelt a tanítás.

György Lajos távozása. Lapunk zártakor vesztük a hírt, hogy **György Lajos** városunk fiatal, tehetséges mérnöke a m. kir. államvasutak nyiregyházi építési osztályához nevezetett ki s ezen körülménynél fogva a városnál beadta lemondását. A hír egyrészt széles körben nagy örömet keltett, másrészt azonban igen sajnáljuk **György Lajos** távozását, mert az a rövid pár év is, melyt e derék, kiváló, művelt és finom modoru fiatal ember körünkben töltött, elég volt arra, hogy őt mindenki megszeresse és becsülje.

Nehéz és felelősségteljes hivatalának lelkiismeretes pontos betöltése mellett, közéletünk és társadalmunk egyik legértékesebb tagja volt. Minden hasznos és üdvös mozgalomban részt vett, s mint kitűnő zenész gondokajával több hangversenyen is játszott bravurral jótékony célra.

Lapunknak kitűnő tollu munkatársa, ki az irodalom minden részében ügyesen forgatja tollát és magvasan szokott írni. Lapunk részéről nem is bucsuzunk tőle, mert továbbra is megmarad munkatársunknak, csak fájdalom, társadalmunk veszíti el tevékenységét.

Volt alkalmunk a városnál kifejtett hasznos munkásságát megfigyelni, s annak egypár eredményeként tevékenységét igazoló tanujelét, illetve alkotását, mely nevéhez fűződik, ide jegyezzük:

Átépitette a régi leányiskola közveszélyes dűledező emeletét. Elkészítette ennek az épületnek postává való átalakítására vonatkozó terveit. Magtervezte és kiépítette az új vásártér és épületeit. Átalakította a városi „Dianna“ fürdőt. A városkerti vendéglő fedett helyiségét tervezte és megépítette. A Három-Rózsa nagyvendéglő tervét kidolgozta mivel pályadíjat is nyert. Vezette a szabadkai méntelep 2 évig tartó építkezéseit és annak költségeit utánszámolta. Teljesen átalakította a szabadkai városi malmot. Elkészítette a Hunyadi-utcai csatornázás és vele kapcsolatos utca rendezés terveit és azt is megépítette. Az új leányiskola általános terveit is ő készítette és ő vezette az építkezést. A szabadkai erdőben átépítette a fedett táncz helyiséget. Ha pedig végig nézünk utcáinkon, az utóbbi időben történt járdáépítések és utcarendezések mind-mind az ő működését dicsérik. Sőt az aszfaltozás tervét is elkészítette s azt teljesen befejezve hagyja itt az avulásnak. Elkészítette az új építési szabályrendeletet, mit életbe léptetni irtóznak, mert akkor nem lehet istállókat, hidasokat, árnyékszékeket stb az utcára építeni. Az a sok szép fasor is, mely mellék-utcáinkban már gyönyörködött, mind az ő gondos kerészkedésének fiatal hajtása. E mellett az összes magán-építkezések terveit vizsgálta felül és adott reá véleményét a városnak.

Ítélen ebből a közönség, mit végezett **György Lajos** 4 év alatt. De hát volt egy hibája: tehetséges világos látókörű fiatal ember, ki nem engedett vastag, homályos tüveget tenni szemére és nem ide való gyöker hajtása. Bizonyára szerencsésebb lesz oly sok oldalú képzettséggel új pályáján, hol nem a sógorás, de a képesség és munka értékeli az embert.

Ezüst lakodalom. Mult héten — szeptember 26-án — egy napon két — városzerte ismert — uri családnál ünnepelték a házasság negyedszázados évfordulóját. **Ternyey János** a posta- és távírda hivatal főnöke és neje és dr. **Fodor Béla**, a rimaszombati járás tisztii főorvosa és neje ünnepelték szük családi körben ezüst lakodalmaikat. Mindkét párt meleg szeretettel üdvözölték rokonaik, jó barátai és tisztelőik s őszinte jókívánásokkal halmozták el.

Esküvő. Dr. **Sztranyovszky Sándor** folyó hó 2-án tartotta esküvőjét Balassagyarmaton az ottani ág. ev templomban **Madách Emmával**, sztrigovai és kelesényi **Madách Imre** és felesége alsó szatai **Pethő Mária** leányával.

Tanügyi kinevezés. A vallás és közoktatásügyi miniszter **Csemiczky Margitot** a bánrévei állami elemi népiskolához rendes tanítónővé kinevezte.

— Szerencsére elég gazdag vagy, hogy mindezt kifaragathasd. — mordotta Pfennig.

— A szembem levő szobrok pedig a feleségem erényeit ábrázolják. . .

— Te ezt én is megcsinálhatnám.

— De sok pénzbe kerül.

— Mindégy, agglégény vagyok.

A képtárból áttértek a könyvtárszobába. Monchou itt folytatta a magyarázatot.

— Nézd meg a könyveimet. Csupa eredeti kézirat és értéküket még fokozza, hogy a szerzőknek saját bőrébe van kötve, eredeti bőrkötés mi?

Pfennig szája nyitva maradt a bámulattól. Barátja azonban tovább ösztöklölte:

— Gyere, ez itt a budoár. A kandeláberekben igaz, hogy csak gyertya ég, de hogy több fogyjon, azért kitaláltam, hogyan lehet egyszerre mind a két végén égetni a gyertyát. Ó, át nem találsz az egész palotában. Elég gazdag vagyok ahhoz ugyanis, hogy ne törődjem az idő múlásával. A kosarakban itt csupa élővirágot látsz. Napjában hatszor friss virágot tesz a komorna a kosarakba. A régieket pedig eldobjuk. . .

Az ebéd egyszerűen fenomenális volt.

Csupa olyan éltelt ettek, amelynek lényegét és ízét mesterségesen elváltoztatta a szakács művész. Így a husok főzelékmódjára fel voltak híjí va, ellenben a főzelék olyan szilárd volt, hogy késsel kellett metszeni, mint valami bifteket. A sütemények és a torták remekei voltak a szobrászművészetnek és e mellé a sok kitűnő étel mellé olyan öreg borokat ittak, a melyek már mankón sem tudtak járni, annyira megroskadtak koruknak sulya alatt.

Dessert alatt finom dolgokat fogyasztottak és amikor betelejeződött a lakoma, Monchou gyűrűs szivarral kínálta vendégét, a gyűrűs szivaron igazi arany volt a gyűrű és briliáns ékeskedett a közepén.

Ekkor, kezdődő részegségének hatása alatt, megszólalt Pfennig:

— Barátom, meg kell vallanom, hogy a fénytűzésed igazán minden képzeletet meghaladt, mert minden amid van, igazi. Ilyent még nem láttam. Mégis, úgy veszem

Szerkesztő változás. A „Rozsnyói Híradó“ felelős szerkesztője: **Komoróczy Miklós** f. hó 1 ével megvált állásától, melyet sok tudással és nagy ambícióval töltött be. A lap szerkesztését — mint halljuk — egy bizottság vette át, **Komoróczy Miklós** pedig a „Sajóvidék“ szerkesztését vette át, melyet **Lóska Béla** főszerkesztővel együtt bizonyára ezután is tőle megszokott rutinnal fog szerkeszteni.

Ünneplés. **Kahle Frigyes**, a Máv. tiszolcei fűtőházának vezető főnöke, kit városunkban is mint derék, tisztes, jóra való férfit sokan ismernek, nyugalomba vonul. A tiszolcei városi vendéglő nagytermében a nyugalomba vonuló **Kahle** tiszteletere szombaton, folyó hó 5 én társasvacsorával egybekötött bucsuestélyt rendeztek, melyről csak lapunk jövő számában referálhatunk.

Halálozás. Társadalmunk és e város régi lakóinak sora egyre ritkul. Egy tisztes kora, puritán jellemű férfival kevesebb lett most, mikor e város és messze vidékén régóta ismert s köztisztelőben állott zenetanító: **Krcs József** szeptember hó 30-ikán 78 éves korában hosszas betegség után elhunyt. Egész generációt oktatótt a zene minden ágában sikerrel s városunkban a legtöbb házban, hol valaki zongorázni vagy hegedülni tanult, szerették a mestert, ki bár szigorú volt növendékeihez, de tanításában alapos, lelkiismeretes és pontos volt, ki szívből utálta a felületes embereket s ellensége volt mind n fénytűzésnek, minden túlzásnak. Ő maga typusa volt az egyszerű, de nagytudású, széles látókörű embereknek. Raggeltől estig kitartással, páratlan buzgalommal oktatta a növendékeket s aztán hazatérve családjá körébe, élénk előszeretettel foglalkozott gyermekei gondos nevelésével. Azon ma már ritka férfiak közé tartozott, kik a latin nyelvet csaknem tökéletesen birják s nagy zenei tudása mellett erre méltán büszke is volt. Egyenes, férfias nyíltsága és szókimondása némelyeknek nem tetszett, de ő lelkiismerete nyugodtságára hivatkozva mindenkor megtudta indokolni az egyes intézmények érdekében történt állásfoglalását. Mint családfő gondos és szerető támasza volt övéinek. Különösen gyermekei neveletésére nagy figyelmet fordított s joggal volt mindig méltó dicsékedése két fia: a zene művelésében és hivatása terén is kiváló vashegyi bányarvos: dr. **Krcs Gyula** s a katonai pályán szépen haladó huszárkapitány: **Krcs Kornél**. A férjét hosszu betegségében páratlan önfeláldozással ápoló szerető hitves, s a család számos tagja mélyen lesújtva állottak körül f. hó 2-ikán a ravatalt, melyre a családtagokon kívül **Soós Irén** és **Kolbay Sárika**, az elhunyt volt kedvenc tanítványai is koszorút helyeztek. A temetés a város intelligenciája nagy és őszinte részvétele mellett ment végbe. A bánatos család a következő jelentést adta ki: „Özv. **Krcs Józsefné** született **Guttman Terézia**; Dr. **Krcs Gyula**, felesége: született **Kishonthy Margit** s gyermekei: **Dezsdó, Margit, Márta**; **Krcs Kornél**, felesége: született **Walther Elza**, gyermeke: **Richard**; özv. **Jachodka Mária**, a többi rokon nevében is szomorodott szívvel jelentik a felejthetlen férj, a gondos apa, a szerető nagypapa, após és testvér **Krcs Józsefné** élete 78 ik, boldog házassága 47 ik évében, a halotti szentségeknél ajtatos fölvétele s hosszu betegsége után f. év szeptember hó 30-án történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült teteme a róm. kath. egyház szertartása szerint f. évi október hó 2-án d. u. 4^{1/2} órakor fog a helybeli sirkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent miséldozat f. évi október hó 3-án d. e. 8 órakor fog a Mindenhatóknak bemutatni — Munkás életed fáradalmait pihend háborítatlanul az anyaföld hős ölében, emlékedet szívünkbe zártan őrizzük!“

Az ipartörvény reviziója érdekében — mint jeleztük — **Radványi István** kir. tanácsos, a miskolcei kereskedelmi és iparkamara elnöke **dr. Sugár Ignác** titkárral együtt vármegyénkben is személyesen jelenik meg értekezlet tartása céljából. A f. hó 6-ára jelzett értekezlet — mint halljuk — közbejött akadályok miatt elhalasztatik.

Hivatalos órák. A helybeli kir. pénzügyigazgatóságúgnál és a mellé rendelt számvétségúgnál a téli időnyre

észre, hogy te a magad részéről megveted ezt a mérhetlen gazdagságot. . .

— Miből gondold? — kérdezte meglepődve Monchou.

— Abból, hogy a hálósobában egészen közönséges vaságyat láttam, aminön közkatonák fekszenek a kaszányában. Ebéd közben czinktányérból ettél, pléhédényből ittál, evőeszközöd pedig nem ér egy frankot se. A szék amilyen ebédközben ültél, közönséges szalma fonatu szék. Szóval, minden, ami személyes használatodra szolgál, meglepően egyszerű, szinte értéktelen. Miért vetted meg, barátom, ezt a vagyont, amelyet annyi család, lopás, gázság árán, kínos keservesen szereztél?

Monchout nem zavarta meg a kérdés, sőt ellenkezőleg, diadallal felelt:

— Kedves barátom, ugyanezt a kérdést intézte hozzám legutóbbi látogatása alkamával a velszi herezeg is. Látszólag igazatok is volna, de csak látszólag. Mert mit tettem? Az ágy, amelyet hálósobámban láttál, valamikor tábori ágya volt **Gusztáv Adolfnak**. A pléhpohár, amelyből ittam, kiesinyke bár, de valamikor I. Péter csár ivott belőle, amikor még hajóács volt. Evőeszközöm valamikor XVIII Lajosé volt, amikor a későbbi király még száműzetésben élt. Ezen a szalmaszéken pedig valamikor a nagy választó fejedelem pihent. Lámpám valaha **Napoleonnak** világított **Szent Heléna** szigetén és ezzel a tollal írta alá III. **Napoleon** a december másodikki állameinyt. E-tesz most már, piczi Pfennig? Én, Monchou **Izidor**, megtaláltam a legfőbb, az igazi fénytűzést, mert csupa történelmi emlékből eszem, iszom, historiai emléken ülök, alszom és emlékek között élek. . .

— En is, — gondolta magában Pfennig, — én is czinktányérból eszem, pléhédényből iszom, vaságyon alszom, nem is élek hát sokkal rosszabbul, mint ez az ember. És hogy történelmi emléke-e a lim lom, az mindegy. És mert filozófus volt a szegény Pfennig, azért belenyugodott ebbe az okoskodásba.

Tristán Bernárd.

október hó 1-től a hivatalos órák reggeli 8 órától d. u. 2 óráig állapították meg. Az adóhivatalnál 8—12-ig, d. u. 2—6-ig lesznek a hivatalos órák.

Gyászúnnep. Az aradi dícső 13 vértanu emlékére a rimaszombati egy. prot. főgimnázium tanári kara és ifjúsága ma délelőtt 9 órakor a tornacsarnokban kegyeletos gyászúnnepélyt tart, melyre az érdeklődő nagyközönséget tisztelettel meghívja az igazgatóság.

Eljegyzés ifj. Seress József Nemesmartonfaláról eljegyezte Járdánházy Gizikét Putnokról.

Tulipán-szövetség. A „Gömörmezei Tulipán Szövetség Magyar védőegyesület” folyó évi október hó 7-én tartja alakuló gyűlését Tornalján a vendéglőben. Erre Szabó Ágostonna Ragályi Sarolta külön meghívón hívja meg az érdeklődőket.

Nyári óvoda évszázó ünnepélye. A nyustyai községi jellegű óvodában folyó évi szeptember hó 29-én délután volt az évszázó gyermekünnepély és nyilvános vizsga. Az eredmény, a melyet a tótaiku gyermekekkel a zengzetes magyar nyelvünk kiejtése, beszélése és a kedves verseléssel az óvoda vezetője elért, ugy a szülők, mint a szép számmal megjelent érdeklődő uri közönség teljes tetszését méltán kiérdemelte. A felügyelő bizottság nyomban ki is fejezte elismerését, köszönetét Szabó Jolán okl. óvónőnek. A község előjárósága e helyen is hálás köszönetét fejezi ki Fáy Gyula főispánnak azon nemes eljárásáért, hogy a nyári gyermekmenhely elhelyezését a saját urasági udvarházában már a második nyár folyamán megengedte.

Halálozások. Özv. Szijgyártó Istvánné szül. Démuth Franciska, a pár évvel ezelőtt elhalt Szijgyártó István tamásfalai körjegyző neje, rokonai látoztatására a zólyommezei Benesházára ment s ott tartózkodásának negyedik napján — szeptember hó 26-án — hirtelen elhunyt. Hült tetemet gyermekei Rimaszombatra szállították, a hol temetése szeptember 29-én nagy részvét mellett ment végbe.

Koskó János városi erdővéd, ki már évtizedek óta híven és pontosan végezte a városi erdőkerülő teendőit, folyó hó 1-én hosszas betegeskedés után 66 éves korában meghalt. F. hó 3-án temették el nagy részvét mellett. Az elhunytban Káposztás Lászlóné atyját gyászolja.

Esküdtársi főtárgyalások. Az idei esküdtársi főtárgyalások őszi ciklusa folyó hó 7-től 8-ig tart. Két ügy kerül tárgyalásra. Első nap, folyó hó 7-én gyilkosság büntetvével vádolt Lovics József 27 éves garaszécsi lakos felett ítélik meg, ki folyó évi május 19-től vizsgálati fogságban van azért, mert apását, Tokár Mihályt f. évi május 18-án, Garaszécsen egy fejse élével hátulról leütötte úgy, hogy annak következtében az nyomban meghalt — Október 8-án gyujtogatás büntetvével vádolt Mráz Mihályné szül. Balázs Zuzsanna 48 éves kisveszverési lakos fog az esküdtbíróóság előtt állani. Ö f. évi június 2-től vizsgálati fogságban van azért, mert Kisveszverésen, f. évi június 20-án, délután 1—2 óra között, megelőzően a tulajdonát képezett, de árverés útján dr. Gotthilf Mihály által megvett lakóházát, a mikor abban emberek tartózkodtak, szándékosan meggyújtotta, minek következtében ugy a, valamint a szomszéd házak is leégtek. — A kisorsolt esküdtárs névjegyzéke a következő: Dönes Géza főorvos Betlér, ifj. Czéner Pál tanító Rimarabó, Kirinyi Béla erdész Csetnek, Áronffy Ernő főerdész Klenócz, Kuchta András földbirtokos Rimakokova, Czente Pál magánzó Tornalja, Bodon Mihály Pecz földmives Radnót, Mesko Gusztáv erdész Rimócza, Varga Lajos ácsmester Rimaszombat, Szlopovszky Károly ág. ev. lelkész Bugyikfalva, Baksay József kereskedő Rimaszombat, dr. Institúrisz Endre ügyvéd Rimaszombat, Ablonczy Pál ev. ref. lelkész Kelemér, Horváth József földbirtokos Csiz, dr. Cziner Miksa ügyvéd Rimaszombat, Czibur Pál földbirtokos Feled, Horváth Albert gym. tanár Rimaszombat, id. Törköly József áll. el. isk. igazg. Rimaszombat, Alitisz Miklós földbirtokos Gömörvid, Geduly Géza gyógyszerész Rimaszombat, Szügyi Zsigmond könyvelő Rimaszombat, dr. Weinberger Rezső ügyvéd Rimaszombat, Soós Gyula kereskedő Rimaszombat, Banczik Sámuel ág. ev. lelkész Rimakokova, Horváth György cipész-mester Rimaszombat, Szabó István hentes mester Rimaszombat, ifj. Simon János timár-mester Rimaszombat, Ivanyik György mészáros Rimaszombat, Katona Kálmán asztalos mester Rimaszombat, Lshoczky György földmives Bakostörék. — Első napon Kubinyi Aladár kiriai bíró fog elnökölni s a vádhatóságot dr. Mészáros István kir. ügyész képviseli, második napon Kolbay Sándor kir. táblai bíró elnököl s a vádhatóságot Penyigei Lajos kir. alügyész fogja képviselni.

Ünnepély. A tiszolzei magyarság 1-kes, szép ünnepre készül. November 4-én ünnepli meg az állami iskola fennállásának negyedszázados évfordulóját. E napon 4 ikén reggel hálaadó istentisztelet lesz; 10 órakor gondnoksági díszgyűlés, melyen az iskola történetét Hanák Manó igazgató vázolja. 1/2 11 órakor ifjúsági ünnepélyt rendeznek s este 1/2 8 órakor községi ünnepélyt tartanak. Az ünnepélyre meghívókat küldenek szét.

Agarász verseny. A gömörvármegyei agarász egyesület folyó hó 3-án és 4-én tartotta meg ideai díj agarászversenyét. Az első nap ugy 10 óra körül a szélrózsa minden irányából robotgok a dobrai tarlóra a szebbnél szebb uri fogatok s a „regi nemes urak s urasszonyok” utódai mintha feleleveníteni jöttek volna az elmúlt idők emlékeit, avagy visszavarázsolni egy-két napra apáik korát. A dobrai tarló, a mely vármegyénkben egyike a legjobb agarászó területeknek, a kedvező időjárás következtében most is igen alkalmas volt a versenyre nyul azonban csak nagy keresés után akadt, ugyanígy, hogy egy-egy keresés két óráig is igénybe vette a társaság türelmét. A versenyt végeredményében ifj. Szontagh Zoltán „Többsincs” agara nyerte meg 12 versenyző között, míg a második Fáy Antal „Tulipán” agara lett. A bírói farsztó tisztet Hámos Aladár, Putnoky Mór, Farkas Zoltán és Fáy Antal közmegelekedésre teljesítették. A versenyt 3-án este a helybeli kaszinóban barokt és sikerült táncmulatság követte, mely a hajnali órákig tartott. A versenyen és táncmulatságon a következők vettek részt: Asszonyok: Balázs Lászlóné, Bies Eleménné, Diószeghy Lászlóné, Farkas Zoltánné, Fáy Szontagh Rózsa, dr. Fülöp Dezsóné, Gundelfingen Józsefné, Hisnyay Heinzelmann Béláné, gr. Hoyos Györgyné, Kubi-

ny Ferenczné, Lukács Gézáné, Máriaassy Lászlóné, Putnoky Mórné, Ragályi Gyuláné. Leányok: Adorján Lili, Balázs Évike, Kubinyi Izuka, Lukács Margit, Vályi Lenke. Férfiak: ifj. Balázs László, Bies Elemér, Diószeghy László, Farkas Géza, Farkas Zoltán, Fáy Antal, Fáy Árpád, Fáy Elemér, Fáy Barna, dr. Fülöp Dezső, Gundelfingen József, Hámos Aladár, Hámos Antal, Hámos László, Hamvay József, ifj. Hevessy László, Hisnyay Heinzelmann Béla, gróf Hoyos György, ifj. Kubinyi Andor, Lukács Géza, Mannó István, Mannó Szilárd, Máriaassy Gyula, Máriaassy László, Marton Gábor, Putnoky Mór, Ragályi Gyula, dr. Saldos Béla, Saldos Elemér, Saldos Kálmán, Szakall Kálmán, Szelezky Árpád, Szentiványi Árpád, ifj. Szontagh Zoltán.

Uj élet a Tompában. A régi jó szokást elevenítette fel ismét a „Tompá” vendéglőben étkező „Kossuth-asztal” társaság. Minden szombaton este társas összejöveteleket rendez, melyhez a jó ételeket és italokat Gede István szállodás, a zenét pedig Oláh Gyula elsőrendű bandája szolgáltatja.

Közös könyha. E tárgyban nagyban folynak a tanácskozások s reméljük, hogy a mozgalomnak mielőbb meg lesz a kívánt eredménye.

Szülésznők tanfolyama. A vármegyei köz-kórházzal kapcsolatos kerületi alsófoku bábaiskolában a nyolc hétig tartó magyar tanfolyam most f. hó 1-én vette kezdetét s azon a községek által kiküldött gömöri, nógrádi és honti növendékek vesznek részt. A tanfolyamon a bábákat dr. Löcherer Tamás kórházi igazgató-főorvos oktatja.

A kamara akciója. A miskolzei kereskedelmi és iparkamara a hatóságokhoz figyelemre méltó átiratot intézett, melyben arra kéri, hogy a nehéz viszonyok sulyának enyhítése céljából a szállítóknak járó összeget minél előbb készpénzben fizessék ki, az átirat így szól:

„Amiként a t. Czím előtt bizonyára ismeretes, a hazai pénzpiacz helyzete ez időszerint kedvezőtlen, mert pénzintézeteinek legjobb akarata mellett is elegendő tőke rendelkezésre nem áll és a kamatláb magas. A viszonyok sulyát érezi minden társadalmi réteg, de különös nagy sulyalal fekszik ez a kereskedő és iparososztályra, a melynek természetszerűségéhez tartozik a hitelnyújtás és hiteligenybevétel. E nehéz időben helyi kereskedelmünk és iparunk támogatása nemzeti feladat a melynek teljesítésében hatóságoknak, hivataloknak az egész társadalomnak osztozni kell, mert a helyi kereskedelem és ipar a köz- és társadalmi terhek igen jelentékeny részét viseli, teherbírásiának megtartása és fokozása tehát oly nyilvánvaló közérdek, a melyet bizonyára nem kell tüzetesen megokolnunk.

Ebből folyólag azon kérelemmel fordulunk Nagyságodhoz, sziveskedjék a jelen sulyos körülményeket hazafias gondjaiba venni, kereskedelmünk és iparunk nehéz helyzetét méltányolni és saját hatáskörében odahatni, hogy a b. vezetése alatt álló hivatalok és intézmények részére teljesített szállítások és munkák után a kereskedők és iparosok által bemutatott számlák és kereseti kimutatások soron kívül a lehető legstürgebben folyósítsanak és készpénzben kifizetessenek.

Van szerencsénk ezúttal b. figyelmét felhívni a közszállítási szabályrendeletre, a mely 83000—1907. B. M. sz. körrendelet szerint f. évi okt. 1-én életbe lép. E szab. rend. 52. §-a illetve az 1907. évi III. t. cz. 13 §-a értelmében a számlák a szállítás vagy munka befejezésétől számított 30 nap alatt fizetendők, ha az összeg 100 000 k-t meg nem halad. Ugyancsak elrendeli az idézett szakasz, hogy fizetésekre nézve a lehető legegyszerűbb és leggyorsabb eljárás tartandó szem előtt.

Van szerencsénk megjegyezni, hogy a jelen körülmények között teljesen megokolt, miszerint kereskedőink és iparosaink számlái lehetőleg még a fenti határidőktől eltekintve, a lehető legstürgebben fizetessenek ki.

Ez ügyre b. jóindulatát különösen kérjük. Miskolcz, 1907. október hó 1-én.

Radványi, kir. tanácsos, elnök. Dr. Sugár, titkár.

Köszönetnyilvánítás. Mindazoknak, kik boldogult férjem és illetve édes atyánk elhunya alkalmából megható részvétélynyilvánításukkal s a temetésen való megjelenésükkel a mi mélységes bánatunkat enyhíteni, vagy minket vigasztalni igyekeztek, ezuton mondunk őszinte, hálás köszönetet. — Rimaszombat, 1907. október 4.

Özv. Krcs Józsefné és családja.

Olyan törekvés föltétlenül megérdemli támogatásunkat, hol arról van szó, hogy a gazda minél magasabb árak mellett értékesítse terményeit. Gazdálkodó olvasóinknak tehát ezúttal is tudtára adjuk, hogy Mauthner Ödön nagykereskedése Budapesten a nyáron kezdett akcióját folytatja, t. i. a természetből arankamentes löhere és luczerna magért nemcsak a napiárnál, hanem egyáltalán az itt nálunk elérhető árnál lényegesen magasabb árakat fizet. Helyén valónak tartjuk tehát a gazdákat emlékeztetni, tudassák a Mauthner céggel, még pedig mint a melléklésével, ha arankamentes löhere — vagy luczernamag felett rendelkeznek.

Kimutatás. A gömörvármegyei köz-kórház mult évi működéséről nagy gondal összeállított kimutatást közöl dr. Löcherer Tamás igazgató-főorvos. A füzetből megtudjuk, hogy a „Gömörvármegyei köz-kórház”-ban az 1906 ik évben felvétetett 875 fi, 631 nő. Maradt az 1905-ik évről 49 fi 56 nő. Összesen ápoltatott tehát 1611 egység. Járólag 858 egység részestült 1287 rendelkezésben. — Az ápolási napok száma volt 44119, esik tehát egy egységre 28 ápolási nap átlag. — Legnagyobb volt a betegek száma márczius havában: 285, a legkisebb szeptember havában: 194. Napi átlaga a betegeknek volt 121. — Műtét végeztetett 177. Ezek közül gyógyult: 130, javult: 39, nem gyógyult: 2, meghalt: 4, további ápolás alatt maradt: 2. — A füzet végén a pénztári kimutatás és a zárszámadás s a forgó és tartaléktőke kimutatása közöltetik.

Köszönetnyilvánítás. Alulírottak hálás köszönettel vagyunk mindazok iránt, kik szeretetű édes anyánk özv. Szijgyártó Istvánné elhunya alkalmából minket részvét kifejező soraikkal megkeresni illetve a végtisztességen megjelenni szivesek voltak.

Rimaszombat, 1907. évi október hó 1-én. Szijgyártó Gyula és Mariska

Téli menetrend. A folyó év október hó elsején életbe lépett téli menetrend a Feled—tiszolzei vonalon ugyanaz marad, mind nyáron át. Itt a vonatok érkezése és indulása változatlanul megmarad. Vármegyénkben azonban némi változás áll be. Ugyanis két új vonat fog közlekedni Bánréve és Ózd között. Egyik indul Bánréveről reggel 5 órakor, érkezik Ózdra 6 óra 14 perczkor. A másik indul Ózdról este 7 óra 22 perczkor, érkezik Bánrévére 8 óra 1 perczkor. Ennek ellenében, megszűnik a nyáron át Miskolcraól éjjel 11 óra 20 perczkor induló eddig közlekedett személyszállító vonat. Az ózdi vonatok azért is előnyösök, miért a budapesti két éjjeli személyvonathoz csatlakozással bírnak.

Nyilvános nyugtázás és köszönet. Adakozások a sajjögömri Mátyás király szoborra. Nagyrőczéről: Nagyrőcze város 10 kor., Takarékpénztár 5 kor., Néphank 5 kor., Tóth Kálmán 2 kor., Deutsch Izidor, dr. Hozáczy Ferencz ügyvéd, egy elolvashatatlan, Mihalik Dezső, Dedinszky Gyula, Prékopa Károly 1—1 kor., Wlacho Hunyor 60 fillér, Kohn Armin, egy olvashatatlan, Wélh, Atlasz Adolf, Tomenón, Pál Samu, Urvay János, Farkas János, N N és Szomolnok Mihaly 50—50 fillér, összesen 33 kor. 60 fillér. Jolsva r. t. város 10 kor. Tornaljáról: Litkey György ev. ref. tanító gyűjtése iskolájában 3 kor., Serkéből: Gömör János 10 kor., Balogh Sámuel 4 kor., Boza Lajos 1 kor., Serke község 5 kor. Ezen adományok összege 66 kor. 60 fill. Mindezen nemes szívű és hazafias adományokért e helyen is forró és hálás köszönetet mondok a szobor-bizottság nevében. A legutóbb kimutatott főösszeg volt 2389 kor. 33 fillér. A fenti összeggel együtt főösszeg most 2455 kor. 93 fillér. — Igen szépen kérem mindazon mélyen tisztelt egyéneket, kiknél gyűjtőveink vannak, kegyeskedjenek azokat becses figyelmükre méltatni, valamieskét gyűjteni vagy bármily csekély aláírással rövid időn hozzám visszaszármaztatni elszámolás céljából. — Most az új tanévben a tanár és tanító urak sziveskedjenek kérem egy kis gyűjtéssel a tanítványok körében a szép czélt kegyesen előmozdítani, valamint vármegyénk lelkes jegyzői karát, lelkes lelkészi kart is mély tisztelettel kérnék a hazafias gyűjtés szives folytatására. — Kiváló tisztelettel: id. Bogár Lajos, szob. biz. pénztáros.

A gömörmezei muzeumnak ajándékozott tárgyak jegyzéke 1907. augusztus havában.

A sárosmezei muzeum két katalogusa és épületrajza, Jaczkó Páltól.

Magyarország helységnevtára, Magyar Compass 4 köt., Kárpát-egyesület Évkönyve 14 köt., szavazószekrény, a rimaszombati takarékpénztártól.

Tompá M. két levele és P. P. lelkész egy verse, Komáromy Antaltól.

Rézpénz 1680 ból és biblia 1804-ből ifj. Varga Lajostól.

Kancsó 1720 ból, Káposztás Zehery Juliától.

A Sárosmezei Muzeum vezetője, Boczkó Dánieltől. Ezüst dénár 1549 ból, Frommer Lajostól.

Rézpénz, emlékérem. Péter Bélától.

Két drb. ezüst, 3 drb. rézpénz, emlékérem Péter Zoltántól.

Illusztr. Zeitung 1854. il Secolo XX. 1904., Corriere Illustrato 1899—1903. évf. 100. szám (hiányos) Barna Imrétől.

Kerekes rokka, két motóla, 2 guzsaly orsókkal, 2 állvány, 3 drb. olaj lámpa, kézi lámpás, 5 drb. arczkép (könyomat.) 170 drb. könyv, 238 különféle nyomtatvány 473 drb. kézirat Jánosdeák Andrástól.

Ezüst pénz 1697 ból, Kozsehuba Lajostól.

Két fénykép (ráhói várkastély) Reif Emiltől.

Bronz-játékpénz, Soós Istvántól.

Magyar Biblia 1704-ből, 6 drb. könyv, acél kardpenge Hermann Bélától.

3 drb. régi könyv a XVIII. századból, Koós Elemértől.

5 drb. bankjegy 1848 ból, Dul Istvántól (A. Hangony).

Régi borstartó, Eirén Deme Ferencztől (A. Hangony).

Tésztakaparó, Székely Jánostól (Felsőhangony.)

Menyasszonyi ruha, Kisgergely Józsefnétől (Felsőhangony.)

Menyecske főköttő, Eadrén Deme Gábornétól (Felsőhangony.)

Ingváll, Turcsányi Máriaától (Felsőhangony.)

Régi palaczk, Gaganesz Józseftől (Felsőhangony.)

Selyem himzés 1840 ból, Liptay Károlynétől (Tornalja.)

Száztizenkilenc pénzfajt magában foglaló értékes éremgyűjtemény (190 darab) bíbor plüssel bélelt üveges tárlóban Urszinyi Zsigmondtól (Tornalja.)

A kegyes adományozóknak hálás köszönetet mond:

Muzeum igazgatósága.

Lakás Cserencsényben.

Cserencsény községben, — közel a vasuti feltételes megállóhoz — egy három szobás, konyha, éléskamra, gazdasági épület, egy holdas gyümölcsös és konyhakert, külön udvarból álló csinos lakás azonnal bérbeadó. — Értekezhetni lehet a tulajdonos: **Kovács András tanítóval.**

Nyugdíjsok vagy falura vágók, egészséges, száraz új lakást kaphatnak olcsó bérért. 2—*

Kiadó lakás.

Széchy-utoza 1. szám alatt, a posta-épület udvari része, mely két szoba, 1 külön-szoba, konyha, kamara és mellékhelyiségek-ből áll, **1807. november 1-től** bérbeadó. **Értekezhetni:** a Gömörmezei Takarékpénztár- és Hitelbanknál. 3—3

Kiadó lakás.

Modern, 3 szobás új lakás a **Losonci-utca**-ban a szükséges mellékkel együtt nov. 1-től kiadó. — Értekezhetni: **Győry Lajos** mérnöknel vagy a háztulajdonosnál.

Üzlethelyiség áthelyezés.

Tisztelettel hozom a n. é. közönség szives tudomására, hogy az évek során át Deák Ferencz utca 22. sz. a volt

szijgyártó műhelyemet

ugyanesak a **Deák Ferencz-utca 12. szám** alatti házba (Baksay József ur kereskedésével szemben) helyeztem el. Ez alkalommal kötelességemnek tartom köszönetet mondani mindazoknak, kik eddig jóakarattal támogattak, továbbá arra kéri, hogy abban engem jövőben is részesíteni sziveskedjenek. — Kiváló tiszt-llettel vagyok Rimaszombat, 1907. szeptember hó.

DÁNIEL FERENCZ,
szijgyártó mester.

Üzletvezető kerestetik.

Putnok és vidéke fogyasztási és értékesítő szövetkezetnél üzletvezetői állás van üresedésben. Az állás **1907. október hó 28-án elfoglalandó**. Javadalmazása kölcsönös megállapodás szerint. Óradék 2000 korona készpénz kívántatik Csak nős emberek pályázhatnak. Ambár előnyben részesülnek az iparosok és gazdaemberek.

Putnok, 1907. október hó. 1-2

Putnok és vidéke fogyasztási és értékesítő szövetkezet igazgatósága.

Hirdetmény.

5211 sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Gömörpéterfala** község részleges tagosítás folytán a 2579/86. évi igazságügyi miniszteri rendelet értelmében készített telekkönyvi átalakítási tervezete hitelesített és ezzel kapcsolatosan mindazon ingatlanokra nézve a melyekre az 1886. évi XXIX. t. cz. 1889. évi XXXVIII. t. cz. és 1891. évi XVI. t. cz. a tényleges birtokos tulajdonjoga bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t. cz. ban szabályozott eljárás és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítése foganatosított fog.

E célból a helyszíni eljárás a nevezett községben **1907. évi november hó 11-én** veszi kezdetét.

Ennélfogva felhívattak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen metaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jöbízsemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttjelelűt a ki tűzött napra kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.

3. Mindazok, a kik valamely ingatlanokhoz tulajdonjogot tartanak de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. évi XXIX. t. cz. 15-18. és az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5, 6, 7. és 9. § ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésre engedélyét nyilvánítsa mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek.

4. Azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb joga van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az iij bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve, hogy törlesztési engedély nyilvánulása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezménytől elesnek.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság Rimaszombatban, 1907. október 1.

2-3

Dr. Musotter, kir. tszéki bír.

Hirdetmény.

A Putnoki Hitelbank R.-Társaság

közhírré teszi, hogy **folyó évi október 1-től** kezdődőleg a további intézkedésig az állandóan elhelyezett betétek után

1-200 koronáig nettó . 4 1/2 %
201-5000 " " . 5 %
5000 koronán felül " . 5 1/2 %

a változó betéteknél pedig nettó 4 1/2 % kamatot fizet.

A kamatozás a betételt követő napon kezdődik. A tőke-kamatadót mindenkor az intézet fizeti.

Az igazgatóság.

2-4

Kiadó bolthelyiség.

Deák Ferencz-utca 8 szám alatti **Kovács Zeigmond** féle bolthelyiség a hozzá tartozó rak-tárakkal együtt **1908. május hó 1-től** bérbeadó. Értekezhetni lehet: **Benyó Béla** tulajdonosnal

A putnoki takarékpénztár r.-társaság

folyó évi október hó 1-től további intézkedésig, az állandóan (legalább egy évi idő-tamra) elhelyezett betétek után:

1-400 koronáig 4 %
400-4000 koronáig 4 1/2 %
4000-10000 koronáig 5 %
10000 koronánál nagyobb összegek után 5 1/4 %
netto kamatot térít meg.

2-3

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

Ratkó város tulajdonát képező **városház** alatti és „**Hosztinecz**“ nevű kocsomák, valamint a **prószál** és a **városban levő malom** 1908. évi január hó 1 től 3 egymásután következő évre **folyó évi október 14-én**, délelőtt 9 órakor nyilvános árverésen bérbe adatnak.

Zirt ajánlatok a mostani bérletnek 10 százaléka bántapénzzel ellátva elfogadhatnak. A képviselő testület azonban fentartja magának azon jogot, hogy az ajánlatok közül — tekintet nélkül az összegre — szabadon választhat. Árvezési feltételek a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Ratkó, 1907. szeptember 29

1-2

Danis Márton, bír.

Csődvagyon eladási hirdetmény.

Vagyonbukott **Atlasz M** jolsvai kereskedő csőd tömege képviselőben közhírré teszem, hogy a csődletár 1-445 és 454 tételei alatt a csődtömeghez leltározott, 2549 kor. 30 fillérre becsült fűszer, vas és vegyes áruk-ból, valamint a teljes üzleti berendezésből álló csődvagyon Rimaszombatban a kir. Törvényszék pertárában **1907. évi október hó 21. napján** d. e. 11 órakor zárt ajánlati uton eladásra kerül. E napon a csődválasztmány saját belátása szerint határoz a beérkezett ajánlatok fellett; szükség esetén szóbeli árverést is tart.

Az árvezési szándékozók tartoznak 400 kor. bántapénzzel ellátott zárt ajánlataikat 1907. évi október hó 20 ig alulirt csődtömeggondnokhoz benyújtani.

Az árverési vevő köteles a vételárat a vételi illetékekkel együtt készpénzben azonnal lefizetni és az áru-raktárat 24 óra alatt átvenni.

Az áru-raktár és a csődletár a helyszínen és illetve a tömeggondnoknál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A csődválasztmány és a tömeggondnok az áruk minőségéért és mennyiségéért felelősséget nem vállal.

Jolsva, 1907. október hó 2-án.

Csibur Imre ügyvéd, csődtömeggondnok.

Tanoncz

fölvétetik **KAISER GYULA** vegyes

— áru-üzletében **Dobsinán.** —

2-3

Hirdetmény.

3-3

2855 sz. **Beretke** község telekkönyvének birtokszabályozás következtében foganatosított átalakítása az 1907. évi 1520 sz. igazságügyi miniszteri rendelet következtében kiegészítették, s az eljárás keretében bevont 1187 régi, 638 új helyrajzi számú „**Herény puszta**“ nevű ingatlanról elkészített tervezet hitelesítésére határnapul **1907. évi október hó 20-ik napjának** délutáni 3 órája Beretke községbe a helyszínére kitzüzetik, mely határnapon a jelzett ingatlanra nézve a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése végett az 1886. XXIX., 1889. XXXVIII., 1891. XVI. és 1892. XXIX. törvény-cikkekb-n szabályozott eljárás az idézett törvény-cikkek határozmányai értelmében ugyanazon határidőben foganatosítottatik.

Ennélfogva felhívattak:

1. mindazok, a kik fenti ingatlanra vonatkozólag a telekjegyzőkönyvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitzüztött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

2. mindazok, a kik fent jelzett ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bejegyzésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1886. XXIX. t. cz. 15-18. és az 1889. XXXVIII. t. cz. 5, 6, 7. és 9. § § ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek.

Kir. Járásbíróság mint telekkönyvi hatóság Tornalján, 1907. szeptember hó 10 én.

Feledy, kir. járásbíró.

Hirdetmény

mellyel közhírré tétetik, hogy **Tornalja** nagyközség

vásárjoga

1907. év október hó 25-ik napjának délutáni 2 óráján a községbázán tartandó árverésen 1908. év január 1 ső napjától számítandó 3 évre bérbeadatik. Kikiáltási ár 7000 korona és a kérelmezett nyolcz havi marhavásár, mindegyike után 200 korona.

1-3

Varga Boldizsár, bír.

Hirdetmény.

678 sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbíróságnak 1907. évi V. 499. számú végzése következtében **Dr. ifj. Inatitóriusz Endre** ügyvéd által képviselt **Csintalan János** javára **Heinrich Kálmán** ellen 96 korona s jár. erejéig 1907. évi szeptember hó 6 án foganatosított kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 921 korona 50 fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: kerékpár, kertészeti áruk és eszközök nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbíróság 1907. évi V. 499/2. számú végzése folytán 96 korona tőkekövetelés, ennek 1907. évi augusztus hó 23 napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 24 kor. 30 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Rimaszombatban, az adós lakásán leendő eszközölésére **1907. évi október hó 15 ik napjának** délutáni 2 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényezikk 107 és 108. § ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Rimaszombat, 1907. évi október hó 2-án.

Gasko, kir. bir. végrehajtó.

A putnoki fürdőt

mely igen szép völgyes helyen, szép és árnyat adó fákkal körűl öltetve, a putnokiak kedvelt kiránduló helye, közel a városhoz, a szőlőktől környezve, nagy területen fekszik, — minden hozzátartozandó épületeivel és berendezésével, italmérsi joggal, — valamint a közvetlen szomszédságában fekvő 1074 négyszögöl területű, nemes szőlőfajokkal az 1901. évben beültetett és szépen gondozott

szőlővel,

3-*

mely az elműt évben is már 15 hekt. finom bort adott; prèssel, kádakkal és egyéb edényekkel, a tulajdonos — előre haladott kora miatt — szabad kézből örök áron együtt vagy külön külön is eladja. Venni szándékozók felvilágosítást nyerhetnek **Putnokon** a tulajdonos **Tóth Pált. I.** ugyszintén Rimaszombatban a lap kiadóhivatalában is.

Hirdetmény.

372 sz. — Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszéknek 1907. évi 5207 számú végzése következtében **Dr. Csiner Miksa** ügyvéd által képviselt, a **Gömörmegyei Takarékpénztár** javára **Csák Agoston** ellen 360 korona s jár. erejéig 1907. évi szeptember hó 11 én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 1200 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: borjúk, tehén, lovak, szecskavágó, igás szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíróság 1907. évi V. 274/2. számú végzése folytán 360 korona tőkekövetelés, ennek 1907. évi július hó 5 ik napjától járó 6%-os kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 83 kor. 07 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Urajon alperesnél leendő megtartására **1907. évi október hó 19-ik napjának** délelőtti 10 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107 és 108. § § ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Rimaszécsen, 1907. évi szeptember hó 29-én.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Kiadó uri lakás és bolt eladó házak.

Andrássy utca első számú házban földszint, egy szép, egészséges uri lakás mellékkeliségekkel és **két bolt fűszerkereskedés és tőzsdének** igen alkalmas, azonnal bérbe vehetők, de esetleg **az egész ház örök áron is megvehető.** —

Ugyszintén Kossuth utca 41. számú ház szép udvarral és rendezett kerttel eladó. — Venni vagy bérelni kívánók értekezhetnek **Andrási László fényképésszel.**

3-*